

sørgelsesberettigede“. Nu er Hjemsteds-kommune og Forsørgelseskommune to Ting — de kan selvfølgelig falde sammen, men de kan i alt Fald være to Ting —, og her siges der altsaa, at for saa vidt det drejer sig om „Patienter, som ikke er hjemmehørende eller forsørgelsesberettigede i det Amt eller den Købstadkommune, som ejer og driver vedkommende statsanerkendte Tuberkulose-hospital“, saa er vedkommende Kommune refusionsberettiget. Det fremgaar slet ikke af Lovforslaget, i hvilket Forhold denne Refusion skal finde Sted. Er det Hjemsteds-kommunen, der er pligtig at refundere, eller er det Forsørgelseskommunen? Eller skal de to Kommuner dele den Refusion, her er Tale om? Det er jo nemlig saaledes i den almindelige Forsørgelseslovgivning, at Forsørgelseskommunen ved man altid hvad er, men hvad Hjemstedskommunen er, er der altid megen Tvivl om. Jeg erindrer fra min Virksomhed som Sogneraadsformand, at en Gang var en Mand, som kom fra Odense, gaaet over i den Kommune, hvor jeg var Sogneraadsformand, og umiddelbart efter faldt han og brækkede det ene Ben. Det resulterede i et langt Sygeleje, og min Kommune var som Hjemsteds-kommune forpligtet til at deltage i Udgifterne; til Trods for at Manden var hjemmehørende i Odense Kommune og blot rent tilfældigt var gaaet over Grænsen for den anden Kommune, blev denne betragtet som Hjemstedskommune. Hjemsteds-kommune er altsaa ikke nær saa fast et Begreb som Forsørgelseskommune, og jeg vil derfor gerne spørge, hvorledes man tænker sig denne Refusion etableret. Det er jo saaledes, at det Sygehus, som er beliggende i en tredje Kommune, er berettiget til en vis Refusion, men skal den Refusion saa fordeles paa Hjemstedskommunen og Forsørgelses-kommunen, eller er det kun en af disse, der skal betale den? Der staar ikke noget Sted i Lovforslaget, hvorledes dette Forhold skal ordnes, men det forekommer mig at være nødvendigt, naar man laver Lovforanstaltninger af den Karakter, her er Tale om, at man da gør sig klart, om det er Hjemsteds-kommunen eller Forsørgelseskommunen eller begge i Forening, der skal udrede Refusionen. Nu indrømmer jeg, at det kan være, at det ikke gør saa meget i adskillige Tilfælde, idet det er Amtet, der skal refundere, men det kan udmærket godt tænkes, at Hjemstedskommunen er beliggende i eet Amt, medens Forsørgelseskommunen ligger i et andet Amt, og derfor var det ønskeligt at faa dette Spørgsmaal klaret, inden Lovforslaget bliver ophøjet til Lov.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem nævnte, var Spørgsmaalet om Betalingen, og jeg beklager i og for sig, at man er gaaet til en Ændring af dette Forhold. Men Forslaget foreligger jo indstillet enstemmigt fra Folketinget, der er enedes om Satserne, og jeg skal derfor ikke komme videre ind paa det.

Det tredje Spørgsmaal, det ærede Medlem omtalte, var det, som omhandles i § 7, om det skal være Helbredstilstanden eller de økonomiske Forhold, der skal være bestemmende for Indlæggelsen paa disse Anstalter. Jeg vil sige for mit Vedkommende, som det ærede Medlem, der talte som mit Partis Ordfører i Folketinget, sagde, at jeg ganske deler den Opfattelse, at det først og fremmest bør være den Tilstand, hvori Patienten befinder sig, som bør være afgørende for Indlæggelsen, men at der paa den anden Side maa tages et skønsomt og rimeligt Hensyn til de økonomiske Forhold, hvorunder vedkommende lever; thi det siger sig selv, at er en Sygdom som Tuberkulose i alle Tilfælde en Ulykke, er Ulykken langt større i de Hjem, hvor Smalhans sidder til Huse. Derfor er det rimeligt, at der tages et skønsomt Hensyn til Forholdene i Hjemmet og den vedkommendes hele økonomiske Stilling.

Jeg vilde gerne have, at der fra den højtærede Landbrugsministers Side kunde gives en Forklaring paa, hvorledes Forholdet ligger med Hensyn til Spørgsmaalet om Refusionspligt. Jeg imødeser med Interesse, hvorledes man vil klare hele dette Spørgsmaal, thi jeg synes, at det vilde være ganske urimeligt at ophøje dette Lovforslag til Lov, medmindre man faar hele dette Spørgsmaal klaret. Med disse Bemærkninger skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): De Udtalelser, som er fremsat af de ærede Ordførere, indeholder jo fra alle Sider Tilslutning til Lovforslaget, og jeg kan derfor paa min fraværende Kollegas Vegne kun takke for disse Udtalelser. Af egentlige Indvendinger mod Lovforslaget forekommer der mig ikke at være fremsat andre end dem, som kom fra det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke), der indledede sin Tale med at sige, at efter hans Mening burde denne Revision have været udskudt paa lignende Maade, som det var sket med Hensyn til en social Lov under Indenrigsministeriet. Jeg kan nu ikke ganske give det ærede Medlem Ret heri. Jeg ser ikke, at det kan være nogen